

ved den militære Retsordning, er det en af de Straffe, vi hurtigst muligt skulde søge at faa strøget. Der er jo Straffemaader nok endda. Vi have f. Eks. en Straf som streng Straf paa Vand og Brød, hvor man ikke alene giver den paagældende mørk Arrest . . .

Formanden: Jeg maa gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det er et Lovforslag om Ændringer i den militære Retspleje, der foreligger til Behandling, og ikke et Lovforslag om Ændringer i den militære Straffelov.

N. C. Christensen: Jeg indrømmer, at det er Ændringer i den militære Retspleje, der foreligger til Behandling, men det, jeg ønsker at gøre opmærksom paa, er, at selv om Retsplejen bliver aldrig saa god, vil det ikke nytte noget, naar man har en Straffelov, der er saa barbarisk, som den nuværende er. Den indeholder ikke alene Bestemmelser, hvorved Straffen, saaledes som jeg nu har anført, bliver urimelig haard, men ogsaa Bestemmelser, hvorved en Mand for en Opførsel, jeg vil betragte som fuldt forsvarlig og tilladelig, idømmes en haard Straf. Den militære Straffelovs § 116 f. Eks. omhandler Vold mod overordnede, og, som naturligt er, maa Vold mod overordnede medføre ret haard Straf. Der nævnes her endog Livsstraf . . .

Formanden: Det er atter den militære Straffelov, det ærede Medlem kommer ind paa.

N. C. Christensen: Det er det, det kan ikke nægtes, men det forekommer mig, som sagt, at naar vi skulle reformere vor Strafferetspleje, er der Grund til at omtale, at man ikke tillige har foreslaaet en Reform af vor militære Straffelov, da denne Reform sikkert er lige saa nødvendig som, om ikke mere nødvendig end den, der foreslaas.

Men naar jeg ikke maa omtale den militære Straffelov, skal jeg slutte med at sige, at skønt den højtærede Forsvarsminister advarede mod at tage for meget med, vil jeg dog henstille, at man søger at reformere i saa stor Udstrækning, at der for den indkaldte kan være saa megen Betyggelse som muligt med Hensyn til Retsplejen. Jeg hævder imidlertid, at før man gaar til en Reform af vor militære Straffelovgivning, er der ikke bragt saadanne Forhold til Stede, at man kan sige, at Forældre med Tryghed kunne lade deres

Sønner gaa ind i den danske Hær. Som Forholdene ere, kunne de ikke være sikre paa, at de ikke blive forurettede eller idømte, jeg vil ikke tage i Betænkning at sige uretfærdige Straffe, selv om de have Hjemmel i den nuværende militære Straffelov.

Krabbe: Den højtærede Forsvarsminister bemærkede med Rette, at Talerne, der have haft Ordet angaaende denne Sag, gennemgaaende have udtalt deres Tilfredshed med det foreliggende Lovforslags Fremkomst. Det forekommer mig dog, at den højtærede Minister ikke var tilstrækkelig paaskønnende overfor de gode Bidrag, som ere stillede i Udsigt med Hensyn til en Bearbejdelse og, jeg tror, en Forbedring af Lovforslaget, men jeg haaber, at da den højtærede Minister har erklæret sig villig til Samarbejde paa en videre Udvikling af Lovforslaget, vil den ærede Ministers lidt bitre Stemning overfor nogle Antydninger af Forbedringer ikke hindre, at vi komme til en paa visse Punkter ret væsentlig Forbedring af Lovforslaget.

I saa Henseende vil jeg nævne de to Punkter af Sagen, der i Vægtighed overskygge alle øvrige, og hvor min meget ærede Sidemand, det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Deuntzer), angav i klare og rene Linier netop det, vi skulle stræbe efter, derhos noget, som den højtærede Forsvarsminister i sin Omsorg for at faa den midlertidige Reform gennemført ikke behøver at føle sig afskrækket af.

De to Hovedsider ere: Fastsættelsen af Omraadet for de militære Retter og Appellinstansen. Ved Fastsættelsen af Omraadet for de militære Retter gav det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds, forekommer det mig, en klar og sikker Angivelse af de Linier, der bør følges, idet han sagde, at det er de Straffesager, der angaa Forseelser, for hvilke den militære Straffelov sætter særegen Straf. Det er en overmaade god Begrænsning, og jeg er overbevist om, at man vil kunne finde den praktiske Formulering af denne Begrænsning; jeg er tillige overbevist om, at der ikke fra den højtærede Forsvarsministers Side i og for sig vil kunne anføres nogen Indvending derimod. Og hvad Appellinstansen angaar, vil jeg sige, at jeg stoler paa, at de, som arbejde paa en folkelig Udvikling i denne og andre Sager, ville slutte sig til Tanken om, at vi skulle have Enhed i vor Domsbehandling ved at have Højesteret til Appellinstans ogsaa i militære Sager.